

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Venatio Sacra. Sive Puer Amissus

Cabilliau, Baudouin

Lovany, 1642

Elegia XXII. In viridario Mater sui Filij vestigia deprehendit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70011](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70011)

Sed tangit te cura mei, nec vota moraris.
 Si fuga mors matri ; vita recursus erit.
 Quando sed ô ! quàm grata dies redeunte redibit
 Cum puero ! quæ tum gaudia pascet amor !
 Rupe salit fons. riuus abit de fontibus, amnis
 Defluit, è quouis dulcis it amne liquor.
 Deque peregrinis gratus venit hospes arenis
 Flos, vel gemma, noue seu magè frugis odor.
 Ros de nube, fauus de rore, fauoque voluptas:
 Dulcius at pueri nectar ab ore fluit.
 Grator & quouis terræ vel munere cæli est ;
 Advena longinquo qui redit orbe puer.
 Spes quæ sera venit, fit seria sæpè voluptas
 Dum memor elapas ruminat hora moras.

(a) *In Indea optima byssus, siue subtilissimum li-
 num nascitur. Pansa: Vti & apud Elim in Graciâ,*

ELEGIA XXII.

In viridario Mater sui Filij ve-
 stigia deprehendit.

1. Eodem se Virgo optat conferre, quò se puer contulit.
2. Tandem ad fontem deprehendere pueri vestigia videtur.
3. Alloquitur flores circa nascentes, eosque interrogat.
4. Ipsam pueri fugam asserit loqui suos labores.

VOX B. VIRGINIS.

M Vta diu, longos exhaustit Virgo labores,
 Iam tandem tenui sic gemit ægra sono.
 Vox si nulla meis interpret idonea votis
 Adsonat ; errantes quâ fero eumque gradus.

Si qua

Si qua puer dari perreptas aspera montis,
 Quem cauat exeso panda latebra specu;
 Hic ego tum sedeam tenero vox obuia Verbo,
 Ut loquar erumnas mater, & agra tuas.
 Nec dubito, similes reddent pia saxa querelas.
 Et IESVM discent matre querente queri.
 Aeternaque volent insculpi rupe figuras,
 Queis memor erratas signet imago vias.
 Viderit has mater; plures trahet inde dolores.
 Quæ simul ac puerum perdidit, orba perit.
 Hic breue quid vocis longinquo Virgo labori
 Miscuit; inde nouum sedula carpit iter.
 Donec ad exigui detuenit amœna vireti;
 Hic reperit Gnati flens monumenta sui.
 Et caua signa pedum, siccosque in puluere sulcos
 Cernit, & humenti gramina pressa toro.
 Hæc simul aduertit; lacrymas instillat arenis,
 Osculaque herbofis imprimat vda locis.
 Virgineis impressa labris hinc, inde videres
 Gramina florentes gignere veris opes.
 Iamque prius virides sese transfundit in herbas
 Purpura, quæ roseo Virginis ore stetit.
 Flosque trahit similem pulchrâ de matre colorem
 Et similis violas Virginis adflat honos.
 Constitit admirans vestigia conscia Verbi,
 Aurea de Verbo queis sibi lingua subest.
 Nec mora longa, nouas sic est exorsa querelas;
 Cur fileat Verbo iam duce docta loqui?
 Ah! ita felicem mihi quis sol inuidet horam?
 Sera quid huc tardos derulit hora pedes?
 Nec tum sol auido celer impulit orbe quadrigas,
 Meque suis pennis induit ales Amor?
 Dum tener has bibit hospes aquas, & sedit in herbis;
 Tunc ego quàm felix, si licuisset, eram!
 Abs hoc si liceat me querere pauca vireto
 Cui puer insedit; querere pauca lubet,
 Vnde rutilum trahis vsque decus, trahis vsque colorem.
 Tu croce nil domini, nec rosa gnara tui es?

Omnis & ignarus flos, omnis & arbor, & omnis
 Herba; memor Gnati planta nec vlla mei est
 Specto gemens molli vestigia didita prato.
 Nec specto profugos quo ferat ille pedes.
 Si loquitur tristi violæ coma tincta liturâ;
 Quid verat herba pari sorte sit apta loqui?
 Iamque suis folijs pingat, quem tangit IESVM,
 Flos memor vt doceat, quâ ferat ille gradum.
 Quid facit in violis & lugubre mortis in omen?
 Dic potiùs gaudi candida signa notet.
 Nunc igitur puer his Verbis se prodat; vt olim
 Prodidit è sceno conscia Berhla suo.
 Nonne Ceres virides hîc se tum comsit in herbas;
 Sicca prius, lætas facta sed vda comas.
 Nulla sed in violis pueri memor hæret imago;
 Nullus & in pratis illius adflat odor.
 Meque latet, fuga & ipsa silet quascumque per oras:
 Hæc tamen ærumnas queis grauior, apta loqui est.
 At loquitur, quam non puer ora benigna parentis
 Ambiat, & nostro malit abire sinu.
 Haud ego sic, sed amans cupidos intendo lacertos,
 Influxat vt pectus cor puer ille mecum.
 Ille meæ vitæ modis, hinc mihi discolor ætas
 Temperat alternis ver, hiememque modis.
 Si fugit in Zephyro; Zephyrum mihi credo procellam;
 Sin redit, esto ruas turbo, serenus erit.
 (a) In violis & lugubris nota pingitur.

ELEGIA XXIII.

Beata Virgo Puerum vbiuis quæritat;

1. Virgo valles, & montes interrogat.
2. Item umbram suam, eamque exoptat loqui.
3. Conqueritur res omnes habere sonum; solam
 vero umbram silere.

Nulla